

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Antonii Eremitae

Athanasius <Alexandrinus, Heiliger>

Avgvstae Vindelicorvm, 1611

De Antonio Eremita, Hermias Sozomenus, lib. 1. cap. 13, Eccl. hist.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41477

DE ANTONIO
EREMITA, HERMIAS SOZO.
menuſ, lib. i. cap. 13, Eccl. hist.

Π Αρ' ἄλλοις σὸν ἐστιν ἐυρεῖν ταύτην τὸν Σίου τὸν Διαγωγεῖον. ὅφεν
συμβάλλω, εὖ ἀκείνου παρ' αἰγυπτίοις ἀκμάσαντι ταύτην τὴν
Φιλοσοφίαν. ἄλλοι δὲ Φασὶν, αἵτιναν ταύτην τὸν Διαγωγεῖον στὸν κατὰ
καιρὸν τῆς Θρησκείας συμβάντας διωγμός. ἐπεὶ γὰρ Φεύγοντες ἔπει
ἔρεστον καὶ ἐρημίαν τὸν Διαγωγεῖον ἐπισιωπήσαντες, οὐδέποτε τὸν Σίου
τόπον ἐγήνοντο.

'Αλλ' εἴ τε αἰγυπτίοις, εἴ τε ἄλλοι τινὲς, ταύτης περιέτησιν εὖ δέχησι
τὴν Φιλοσοφίαν. ἀκείνα γοῦν τὸν δὲ πᾶσι συωμολόγηται, ως εἰς
ἄκρον ἀκριβείας, καὶ πλειότητος ἡθεστος, καὶ γνωματίοις τοῖς περίπτω-
σιν, εὖ ἀκοησε ταύτην τὸν Σίου τὸν Διαγωγεῖον. Αντώνιος δὲ μέγας
μοναχός, διὸ τῶν κατακαταῦτα Διαγωγέουντας τὸν πάτεραν αἴγυπτον ἐρήμοις,
κατὰ οὐλέας τῆς τοῦ αἰδρὸς αἱρετῆς, Φίλον ἐπιήσατο κανταυτὸν διπέ-
τον. Εγένετο δὲ οὗτος αἰγυπτίος, τῷ γένει τῶν ἐν πατρειδῶν διπέ-
τον Κομᾶ. καὶ μηδὲ αὕτη ὁμοῦ ἡρακλεῖας τοῖς παρ' αἴγυπτοις ἀρναστο-
ύεται. Εὔπομψος δὲ καταλειφθεὶς ὁρφανὸς, στὸν μὲν πατερόφυτον ἀγροὺς ἐδωρή-
σαντο τοῖς καμήταις. τῷ δὲ οὐλαίῳ οὐσίᾳν Διαθεῖται, τὸ πίμημα τοῖς
πενομέροις διένειμε. πασούδαιον γάρ εἶναι Φιλοσόφου καπιδένιν, μὴ
μόνον ἐαυτὸν γνωμένην γενημάτων. ἀλλὰ καὶ εἰς δέον ταῦτα αὐτοῖς
συγχρόμενος δὲ τοῖς καὶ αὐτὸν πατέραις, τὰς πάντων ἐζήλω-
σαν αἱρετάς. δοκιμάσας δὲ, τὸν Διαγωγεῖον Σίου, ηδὺν ἔσεσθε τῇ σωτηρίᾳ, καὶ
χαλεπὸν ὄντα τὸ πέπτωτα: τρόπος τοιοῦν πατερόφυτος ἀσκήσεως,
οἰημέραι επεδίδε τῇ ἐγκρατείᾳ. καὶ ως αὖτε αρχόμενος, αἰνενέον τὸν
περιτυμίαν: πάτερ μὲν ταλαιπωρίας τὸν σωματος τὰς ιδοναὶς κολά-
ζων, θεοσύφων δὲ περιτυμίας τοῖς πάθεσι τὸν ψυχῆς αἰτηματόμενος.

(3)

λέων ἐντὸν τροφὴ, μόνον θεάρτῳ καὶ ἄλλας * ὕδωρ ἔχει, πατόν. καὶ δέξιου
καρπὸς, δυσέμβρος ἡλιθοῦ. πολλάκις ἐγένετο δύο καὶ πλείστης διέμεινεν
ἄσπες. ἢ γένετο ἐπίστης ἀπὸ μὲν, αὐτὸς εἰπεῖν, ὁ λοκλήρος νύκτας: Καὶ χόμε-
νος, τὸν ἡμέρας ἐφήπειτο. εἰ δὲ ἀρχὴ γένετο ἐπίστης, οὐ πάντας ἀκα-
ραιον σκάθειν δε τὰ πολλὰ ἐγένετο. Καὶ χακαὶ κείμενος, αὐτὴν μόνην τὸ γῆν
* ἐποιεῖτο. ἐλαίς περὶ ἀλοιφίνῳ, καὶ λαζαρῶν καὶ ωδῆς πληθστῶν τὸ γῆν,
παρητεῖτο * ὡς υγρότηπ τὸ σῶματον γένετο. σώματος εἰς τὸ χαῦνον μετα-
βάλλεται. Φασὶ δὲ μήποτε γυμνὸν αὐτὸν θεασαμέμφον ποτε. γεάματα
ἔχει δέ τοις οὐδὲ ἐθαύμαζεν: ἀλλὰ νοῦν ἀγαθὸν, ὡς πεισθεῖται τὸ
γεαμμάτων, καὶ αὐτὸν τάχται εὑρετῶ, ἐπίνει. ἐγένετο δὲ περὶ θεοῦ τὰ
μάλιστα, καὶ φιλαιθρωποτατοῦ, καὶ ἔχει φροντιστικόν, οὐδὲν αἰδρεῖ θεοῦ * χαρίεις
περὶ τοῦ γενεγάντος, οὐδὲν αἴλυπτοῦ οἰς διελέγεται, εἰ καὶ ἐργατικῶς τὰς
Διαλέξεις ἐπιτέλειτο. σφῶς γάρ πως τῷ οἰκείῳ θεῷ, καὶ Πτισήμῃ πνίῃ,
Φιλονεικίᾳ αὐτοῦ οὐδὲν κατέπιστε, καὶ τῷ οὐρανῷ γένεται, καὶ τῷ θεῷ
οὐρανῷ γένεται τὸν σκίρον, καὶ σὺν τρισὶν εἶρεν θυμιζε. Διὰ τοῦ
τάχτων δέ αρετῶν ἐμπλεως θείας ταργηνώσεως γεγονὼς, 8χ ἡγάπη
δέεται τὸ μέλλον· καὶ διὰ τάχτων μὴ πονεῖν εἰκῇ τοῦ τάχτου,
σωεῖσούλουεν: οὕτω τὸ ἀγνοεῖν τὰ ἐσόμδη, εὐθύνεις ὑφέξειν * γένεται
τὸν εἰδότην θεού τάχτην τὸν ζηλωτῶν ἐσελθεῖ, διπο Φαινόμενος τὸ γάρ αἴτη-
θῶς μακάρερον ταύτην, ἐν τῷ σεβαντὸν θεὸν εἶναι, καὶ σὺν νόμῳ
αἵτη Φυλάπτειν. εἰ δέ καὶ τούτη (Φησί) μέλει τῷ καθαρισμένῳ τῷ
ψυχῇ. ποτὲ γάρ διάσασθε διοραπτικὸν αὐτῷ ποιεῖν, καὶ τὸ ἐσόμδην
πτισήμονα, γένεται τὸ μέλλον ταργαναφαίνοντος. δέ γενεῖ δὲ οὕτω αὐ-
τὸς ἡγάπητο: καὶ τὸ μέλλοντα καλῶς θεοῦ, ἐργάζεσθε παρεκελθεῖτο.
Ἐκατὸν εαυτὸν ἀνακρίνειν, καὶ λόγον πιθέναν ὃν ἐποίησε νύκτωρ καὶ
κατὸν ἡμέραν, εἰ δέ πι μὴ δέον πέπειχεν, αἰαγράφεσθε τάχτη: ἵνα γέ-
λοιπτὸς Φειδηταὶ τῶν ἀμαρτημάτων, εαυτὸν αἰδούμενος θεοῦ, εἰ πολλὸς
ἐνροι γεγαμένης * ἀπεδειλώς, μὴ, Φωραχθείσος * αὐτῷ τὸ γεαφῆς,
καταδήλωτος γένηται μοφήρος αὖν. οὐ μέν αἱλλα καὶ τοῦ τὰς
ταργασίας τὸ ἀδικιαμένων, εἰ καὶ τοῦ ἀλοιφίνου, τὸ εργαφυῶς παταί-
στην εγένετο. καὶ τάχτων εἴεναι πολλάκις εἰς τὰς πόλεις ἐφοίτε, παρ-
θυρέμδησ

κατέλιπεν
πλάνην

κατέλιπεν
πλάνην

δυράμδησι γὰρ αὐτῷ πλλόι, εἴτε αἴγοντο πεισθεῖεν τοῦτο αὐτῶν πεφέ
τούς ἀρχοντας καὶ τούς ἐν πίλαι, ποιάς γὰρ αὐτοῖς Θεοῖς ἐπιμήσατο
ἰδεῖν αὐτὸν, καὶ λαλοῦστοι αὐτός ἀκούσῃ, καὶ κελεύοντι πειθαρχῆσαι.
ἐπεὶ καὶ τηλικότερον, ἐπούδατεν ἀγνοεῖσθαι, καὶ ἐν τῷς ἐρημίαις λα-
θαίειν. εἰ δὲ καὶ οὐδεὶς ποτε εἰς πόλιν ἥλθεν, θητικαρχῆσαι δεομέδοις:
Διαθεῖς ὅρη χάριν παρεγένετο. αὐτίκα Πλί τῷς ἐρημον ἐπανήσει.
τούς μὴ γάρ ἵχθυς εἴλετο τὸν ψυχαν σύστατο πρέφειν, μοναχοῖς δὲ
κόσμον Φέρειν τὸν ἐρημον: Πτίστης τὸν μὴ ξηρᾶς αἴποι μέρους, τὰ
ζῆν δυτολιμπάνειν τούς δὲ τὸ μοναστικὸν σεμνότητα δυτολύειν, τοῖς α-
στοις πεφούντας. πειθάντιον δὲ καὶ κεχαροσθέντοις τοῖς ὄρεσσιν αὐτὸν
παρέχων ἐπειδελέσθη μήτε Φύσιν τοιερορῶσαι ἔχειν, μήτε μίκην
εἶναι τοῦτο.

* Άλλὰ παῦτε μὴ μικρὴ ἄπτα τὸν Αντωνίου πολιτισμάτων εἰπεῖν *^{το}. οὐ τοσοῦ
πεφήθησαν ** ἐν ταύτην γυμναπτερώματος τοῖς εἰρημένοις, αἱστο- λεάρμδησι.
γιγαντεῖσθαι τὸν αὐτὸν τὸν Φιλοσοφίαν. πλείστοις δὲ ἐυδοκιμωταῖς τούς
μαθητὰς ἔχειν. ὃν οἱ μὴ ἐν αἰγάλῳ καὶ λιβύῃ, οἱ δὲ ἐν παλαιστίνῃ καὶ
συρίᾳ καὶ Δασσίᾳ διέπεψαν. καὶ ἕκαστος τούς τοῦ θητοῦ, ήτοι διδάσκαλος,
παροῖς διέτριψε, διεβίω τε καὶ ἐπολιτιστορ, καὶ πολλοὺς ἐπαιδεύσει,
εἰς τὸν ὁμοίως ἀρετῶν καὶ Φιλοσοφίαν ἤταγμα: ὡς τοῦτον εἶναι κατὰ
πόλεις καὶ χώρες * πειθόντα θητικῶς ζητεῖν τούς. Αντωνίου ἐπάργει,
ἡ τούς ταύτων Διαδόχους. πῶς γάρ καὶ ῥαδία γένοιο ταύτων ηὔρεσις,
εἰς ἐν τῷ Κιφ λαυθάνειν ἐποδάζειρ θητικελέτερον, η πολλοὶ τῶν νυῦ
αἰθρώπων ταῦτα φιλοτομίας τοφώμδησιν πεπούσιν ἐσυστούς καὶ
καπαδίλους ποιοῦσιν. ἐγένοντό γε μὲν ἐυδοκιμώτεροι, ὃν παρελή-
φαμδημόν Αντωνίου μαθητῶν, ἀλλοι τε πολλοὶ, καὶ παῦλος οὐ πτί-
κληις ἀσλαῦς.

Idem lib. vi. cap. 33.

Φασὶ τὸν Αώνιν τὸν ἀκτός πάντων αἰθρώπων καὶ ἀκρεβοῦς Φι-
λοσοφίας ἀρξαδῆς τοῦτο σύροις, ὡστερ Αντωνίου παρεί αἰγυπτίοις.

INDEX